

діяльності вимагають від людини різних якостей та властивостей, які притаманні не всім в однаковій мірі. Оскільки оператори енергопідприємств є складної професією, то поставлене завдання профвідбору доцільно здійснювати з акцентом на виявлення найвищих показників.

Література

1. Буров А.Ю., Герасимов А.В., Четверня Ю.В. Разработка и реализация интерактивных дисплейных систем психофизиологического отбора операторов // Энергетика и электрификация. - 1993.- №3. - С.26-29.
2. Артюх С.М. Методика оцінювання психофізіологічних показників професійної придатності операторів ТЕС // Вісник ХАДІ, 2005

*Буряк П. Д., старший викладач,
Дюков Р. В., курсант 513 нач. гр.*

Національна академія Національної гвардії України, м. Харків

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОБУДОВИ СТАЦІОНАРНИХ ІНЖЕНЕРНО-ЗАХИСНИХ СПОРУД ДЛЯ ТРИВАЛОГО НЕСЕННЯ СЛУЖБИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ У ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

Стаціонарні інженерно-захисні споруди (СІЗС) на Україні з'явилися відносно недавно у зв'язку з необхідністю протистояти агресії з боку РФ. Два роки назад в масовій кількості їх почали обладнувати на Сході України, як найбільш економічно-раціональні споруди для тривалого несення служби військовослужбовцями Національної гвардії та Збройними силами України у польових умовах. На той час на Україні не існувало спеціальних типових проектів та рекомендацій по їх виготовленню, та СІЗС возводилися на свій розсуд, та з підручного матеріалу. Більшість таких споруд мала наступні недоліки:

- матеріали з яких вони були зроблені не розраховані на сучасне важке озброєння противника, що приводило до втрат особового складу;

- більшість споруд має недостатню комфортність для тривалого несення служби військовослужбовцями у польових умовах [1];

- відсутність можливості ведення кругової оборони зі споруди та інші.

Виникла також необхідність масового створення блокпостів - спеціального обладнання в інженерному відношенні місце або ділянці місцевості, на якій необхідно виконувати службово-бойові завдання (СБЗ) підрозділу, призначеному для безперервного контролю за рухом транспорту і людей на дорогах, в'їздах (виїздах) до населених пунктів, під час блокування (ізоляції) району надзвичайного стану або району проведення спеціальної операції, або району бойових дій.

Основними СБЗ підрозділу на блокпосту є [2]:

- ведення розвідки (шляхом спостереження, опитування місцевих жителів);

- перевірка транспорту, що рухається через блокпост, на наявність заборонених предметів та речовин (зброя, боєприпаси, вибухівка тощо);

- перевірка людей, що рухаються через блокпост (наявність документів);

- тимчасове обмеження (заборона) руху транспорту та/або людей.

Правовою основою обладнання блокпосту та несення служби на ньому є Закони України «Про правовий режим воєнного стану», «Про правовий режим надзвичайного стану», «Про боротьбу з тероризмом», «Про Національну гвардію України». На кожний блокпост для несення служби призначається начальник (командир), йому підпорядковується весь особовий склад підрозділу у завідомо встановленій кількості, що несе службу тривалий час, та має право застосовувати відповідно до чинного законодавства України зброю та спеціальні засоби [2].

Місце обладнання блокпосту вибирається так, щоб пост неможливо було об'їхати (обійти), наприклад, біля залізничного переїзду, поблизу ділянки дороги з високими схилами, глибокими кюветами тощо. Місцевість навколо блокпосту повинна бути відкрита і добре проглядатися.

Блокпост обладнується в інженерному відношенні (використовуючи бетонні блоки, мішки з піском, колючі дроти тощо), засобами примусової

зупинки автотранспорту, посилюється бронетехнікою. Для виконання СБЗ особовий склад підрозділу, що залучається до несення служби на блокпосту, забезпечується із розрахунку [3]: зброєю згідно з визначеним штатом; засобами індивідуального захисту (бронежилет, шолом) на кожного військовослужбовця; півтора боєкомплекту на кожний вид зброї відповідно до вимог наказу МВС України від 15.08.2012 № 705; приладами нічного бачення — 3 шт.; тепловізорами — 3 шт.; відеореєстраторами — 1-2 шт. (за наявності); 30 мм реактивними патронами освітлювальними — 150 шт.; 30 мм сигнальними патронами червоного вогню — 30 шт.; 30 мм сигнальними патронами зеленого вогню — 30 шт.

В доповіді було приведено аналіз недоліків існуючих СІЗС, та обґрунтовано необхідність проведення спеціальних досліджень по їх раціональному обладнанню та типовому обустроєнню для тривалого несення служби військовослужбовцями Національної гвардії та Збройними Силами України в польових умовах. Запропоновано пропозиції по покращенню захисних можливостей та підвищенню комфортності для особового складу з урахуванням сучасних НАТОвських стандартів та власних ініціативних розробок.

Література.

1. <http://tsn.ua/ukrayina/viyskovi-kazhut-scho-na-bahmutci-duzhe-mozhlive-povtorennya-istoriyi-z-otochennyam-blokpostiv-nacgvardiyi-388896.html>
2. Інструкція з обладнання блокпоста та організації служби особовим складом національної гвардії України. Затверджена наказом командувача Національної гвардії України 04.09.2014 № 258
3. Обладнання блокпоста. Наказ командувача Національної гвардії України 04.09.2014 № 258.